

Život s úsmevom

Zuzy

Život
s
úsmevom

Život s úsmevom

Zuzy ;-)

www.pribehzozivota.sk

© Zuzy, Vrútky, 2018

Redakčná úprava: Zuzy

Jazyková redaktorka: Zuzana S.

Grafická úprava obálky: Zuzy, Exprestlač

Fotografie: vlastné, pixbay

Vnútoraná sadzba: Zuzy

Tlač: Exprestlač

ISBN: 978-80-570-0290-1

EAN: 9788057002901

1. vydanie

Obsah

Zakázané melóny	15
To bol adrenalín	21
Neuveriteľné veci v dennom živote	34
Nájdí vrak lode	41
Služobná cesta úplne inak	59
Lietanie a káva s Jamesom Bondom	67
Priateľstvo môže byť krehká záležitosť	75
Behanie vo farbách	81
Exkluzívne darčeky k meninám	90
Čo sa stalo v Prahe	102
Kolobežka	119
Zapichnutý šíp v krku	126
Tradičný výstup na chatu pod Chlebom	136
Aj veвериčky nám závideli	144
Trošku drahá toaleta	149
Láska na prvý pohľad	156
Nádherne strávený víkend a cesta domov vlakom	163
Nedokázala som zo seba vysúkať ani slovo	180
Posledná rozlúčka počas výletu	185

Výpadok pamäte a jej zdanlivo katastrofálne dôsledky	191
Šok vo fitku	196

Ďakujem

NLP trénerom Peťovi Sasínovi a Ivetke Klimekovej (NLP Akadémia) – ukázali ste mi a naučili ste ma, že v živote existuje oveľa viac možností a smiem si vybrať cestu, po ktorej kráčam.

Úžasnej inštruktorke Katke, pretože si pre mňa veľkou inšpiráciou nielen pri športe.

Mojej fantastickej neterke Kajke - od teba sa učím, aké je to smiať sa len tak. Vieš, kedy a ako ma rozosmiať.

Môjmu drahému za nekonečnú trpezlivosť pri mojom vymýšľaní.

Kaviarni Doppio a jej personálu v Martine, lebo tam som trávila najviac času pri písaní príbehov do tejto krásnej knihy.

Všetkým, ktorí čítate tieto riadky, lebo bez vás by táto úžasná kniha nemala zmysel. Smejte sa a zabávajte.

Život je nádherný!

Je dobré ho žít!

:)

Úvod

Nikdy predtým by mi nenapadlo, že ja budem písať. Rozveseľovať ľudí svojimi príbehmi zo života. Ako dieťa som neznášala slohy. Ako dieťa som neprečítala jedinú knihu. Ako dospelá veľmi veľa čítam a ešte viac píšem!

Začiatkom roku 2014 som sa cez internet zoznámila s mladým mužom. Nikdy som ho osobne nevidela. Dokonca nepoznám ani jeho hlas.

Začala som pre neho písať recenzie na mobilné telefóny, informačné technológie a všeličo, čo sa týkalo počítačov. Volali sme to honorované články. Veľmi ma to bavilo.

A tu sa to celé začalo

Mala som pocit, že piesok času sa príliš rýchlo presýpa. Vysedávanie pri počítači som potrebovala vystriedať. Malo to byť niečo hodnotnejšie a akčné. Zvolila som šport!

Začala som navštevovať najskôr veľmi pozvoľna, jedno miestne fitko. Ono to ani tak nie je fitko. Pod týmto slovom si ja osobne predstavím tu klasickú „železiareň“ plnú vzdychajúcich ľudí a ohromného rachotu.

Aj po viac ako troch rokoch, čo tam chodím viac-krát do týždňa, je to pre mňa jedno z tých najúžasnejších miest v okolí. Cítim sa tu fantasticky. Mám veľmi rada toto miesto. Pre moju dušu je to doslova oáza pokoja a mieru.

Keď sa tam budete chcieť ísť pozrieť, je to v meste Martin v obchodnom centre. Volá sa jednoducho Fit-Zóna.

Šport prináša mnoho úžasných zážitkov, a tak som začala chodiť na rôzne akcie. Cvičenie na kúpalisku alebo rôzne športové „párty“.

Tak sa stalo, že som bola unesená. Nie mimozemšťanmi. Ani ma nikto neuniesol. :) Unesená emočne!

Vráťme sa k veci. Nechcela som si to nechať len pre seba. Dala som to na papier. Na virtuálny papier.

Bolo po fantasticky prežitom víkende plnom športu, zábavy a spoznávania nových milých ľudí. Napísala som krásny dlhý, emóciami prerývaný článok. A to spôsobilo neuveriteľnú vec.

Poslala som ho majiteľke môjho obľúbeného „fitka“. Bola z neho tak nadšená, že ho dala uverej-niť na veľkom portáli o cvičení na webe. Z toho som bola nadšená pre zmenu ja!

Po zverejnení článku ma pri najbližšej návšteve môjho obľúbeného miesta na cvičenie v šatni, zastavilo pár dievčat a žien.

„Ty si Zuzka? Tá, čo písala článok na portál?“

Opatrne som prikývla na súhlas.

Boli nadšené! Srdce mi plesalo radosťou a aj vďaka týmto skvelým ľuďom som vo svojom písaní pokračovala.

Občas ma podpichli: „Napíš knihu! Máš čo povedať ľuďom. Super sa to číta! Píšeš vtipne a pútavo! Doslova vtáhuješ čitateľov do deja.“

Myšlienka ma veľmi lákala. Veď aj ja veľmi rada čítam a ešte radšej píšem o svojich zážitkoch nielen zo športu. Hlavne zážitky zo života a o živote.

Slovo k slovu sadlo s ľahkosťou akoby na biely čarovný papier. Veta vzala za ruku vetu. Odstavec zobral za chvostík druhý odstavce a si to práve ty kto má úžasnú možnosť držať v rukách túto knihu. Kúsok z môjho JA, ktorá ti poodhalí časť môjho života a mojej duše.

Verím, že ťa poriadne pobaví a bude ti oporou možno aj v твоjich nie veselých chvíľach. Život je krásny a je lepšie ho žiť s úsmevom! Nikdy nevieš, kedy práve tvoje úsmev zachráni niekomu život. :)

Zatiaľ čo ja píšem, a predstavujem si ako sa krásne usmievaš, ty čítaš tieto úhladne usporiadané riadky. Áno videla som ho. Bol tam. Ten krásny úsmev!

Sem tam ťa možno donútim aj rozkotúľať nejednu slzu po líci a ver tomu, že to bude od smiechu.

Pozri sa okolo seba a otvor svoje srdce. Vonku je toľko krásnych vecí, ktoré stoja za tvoje pohľad.

“Písanie je ako myslenie.
Myslenie však nie je vidieť.”

- Zuzy

Zakázané melóny

Jedného zdanlivo obyčajného dňa sa udiala neobyčajná vec. Milujem takéto dni plné nečakaných prekvapení. Zobrala som svoju malú neterku do obchodu.

A tam!

Bolo to ako v rozprávke o výpredaji. Ha ha. Veľa ľudí.

Kajka mala vtedy asi 2,5 roka. Vybrali sme sa na bežný nákup do nemenovaného obchodného reťazca. S ňou nie je nič bežné.

Vošli sme dnu.

Ako sme už mali vo zvyku, pri vstupe do obchodu sme zakývali do kamery. Kajku veľmi bavilo poskakovať a vidieť sa na monitore pod stropom. Nakupovali sme podľa napísaného zoznamu.

'To bude rýchly nákup,' pomyslela som si.

Ha ha ha. Len zo začiatku to šlo podľa zoznamu. Ako sa tak prechádzame pomedzi regále, opýtala som sa drobca: „Kúpime si ovocie? Máš na niečo chuť?“

Ani mi neodpovedala a už sme smerovali k ovociu.

Tá malá mrkva (neterka) zrazu niekam odbehla.

Zaujala ju obrovská papierová krabica. Vyzerala ako krabica z práčky, možno ešte o kúsok väčšia. Kajkina výška jej nedovolila vidieť obsah z diaľky. Krabica tak bola pre neter zahalená rúškom tajomstva. Nedalo jej to pokoja. Jej zvedavosť bola silnejšia!

Pristúpila k nej. Malinkými prstami sa chytila za okraj a postavila sa na špičky. Na jej drobné špičky. Obdivovala som ju. Vyzerala ako malinká baletka.

Tajomná krabica

Konečne mohla nakuknúť dovnútra čarovnej bedničky. Netrvalo to dlho, možno len zlomok sekundy. Pustila rúčky z krabice a nožičky jej zo špičiek elegantne sklzli na celé chodidlá. Otočila sa smerom ku mne. Vytrestila očka. Z tých malinkých ústočiek o to

prenikavejším hláskom sa nieslo po celej pre-dajni:
„Zakázané melóny.“

Nechápala som o čom hovorí. Spravila som len dva kratšie „skoky“ a bola som pri nej. Nakukla som dnu. Neter zdvihla svoje krásne očká od krabice. Jej rozžiarený a zároveň prekvapený pohľad smeroval priamo na mňa. Ukazovala do krabice.

Ešte raz jednoznačným gestom a s vážnym výrazom v tvári zvýraznila vážnosť situácie. Ukazovala svojím malinkým prstekom na špagáty, ktoré boli uviazané krížom cez krabicu. Držali obrovskú papierovú krabicu pokope, aby sa melóny vlastnou váhou nerozkotúľali po predajnej ploche.

„Vidíš Ďuďu, zakázané melóny,“ opakovala.

Čakala na moju reakciu alebo vysvetlenie.

Na celú predajňu

V hlave mi lietali myšlienky a celé mi to chvíľu nedávalo zmysel. Už som to nevydržala. Nie! Nedokázala som ostať vážna. Vážne nie. Rozosmiala som sa na celú predajňu.

Tentokrát to bol môj smiech, ktorý sa rozliehal priestorom predajne. Neter mi neostala nič dlžná. Chvíľu na mňa nechápavo pozerala.

Jej krásne zvonivý detský smiech sa odrážal od všetkých regálov.

V ten deň som sa tak fantasticky nasmiala, ako už dávno nie. Určite to aj ty poznáš, tak úplne od srdca. Bolo mi úplne jedno, či sa nejaký ľudia pozerajú a čo si v tej chvíli o mne myslia.

Ľudia sa otáčali. Niektorí dokonca s pohoršeným výrazom v tvári. :D Našťastie bolo viac tých, ktorým sa nám podarilo takto nečakane spríjemniť deň a vyčarovať úsmev na tvári tiež!

Neviem, ako dlho sme tam len tak postávali. Smiali sme sa celú večnosť. Bolo to šialené a zároveň

úžasné! Čas vtedy nebol vôbec dôležitý. Stálo to za to!

My dospelí sa už málo smežeme bezdôvodne. Smieš sa to naučiť.

Znova!

Napríklad aj od detí. Smieš si spomenúť aké to je. Zabudnúť na bezvýznamné starosti a myslieť len na tie krásne radosti! Viem, že sa usmievaš! Tvoj úsmev je nádherný!